

"Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.
Przenumerata wynosi z przysyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejsce na rok 12 zł., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stałowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyji Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye welne od opłaty pocztowej.

Nr. 277.

Piątek 29. Listopada 1867.

Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 29. listopada. Na wczorajszym posiedzeniu przyjęła Izba panów projekt ustawy zasadniczej o ogólnych prawach obywateli państwa z mianami odmianami zgodnie z projektem uchwalonym w Izbie deputowanych.

Berlin, 28. listopada. „Kreuzzeitung“ donosi, że żadne z wielkich mocarstw nie przyrzekło wziąć udział w konferencyi.

Paryż, 28. listopada. Ciało prawodawcze przeszło nad interpelacją deputowanego Andellare do porządku dziennego. — „Opinion nationale“ zawiera pogłoskę o dymisyi Hausmanna. „Journal de Paris“ sądzi, że komisya wojskowa ciała prawodawczego oświadczyła się przeciw dziewięcioletniej służbie i proponuje maximum osm lat służby wojskowej.

Część urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy w Krakowie zamianował auskultanta sądowego Justyna Bogusławskiego aktuariuszem sądowym przy c. k. sądzie powiatowym w Sokołowie.

Kraków, 19. listopada 1867.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem piśmie odrębnem z d. 23. listopada b. r. raczył najmiłościewiej zamianować dziedzicznymi i dożywotnymi członkami izby panów Rady państwa.

a. Członkami dziedzicznymi.

Hrabiego Franciszka Falkenhayn, księcia Jerzego Lubomirskiego, Hrabiego Jerzego Thurn.

b. Członkami dożywotnymi.

Szambelana Józefa hrabiego Auersperg, radcę tajnego i namiestnika niższej Austrii Gustawa hrabiego Chorinśkiego, szambelana Ottona hr. Chotek, radcę tajnego, szambelana i pierwszego szego mistrza obrzędów Jana Egona landgraфа Fürstenberg, radcę tajnego, szambelana i kapitana krajowego w Styryi Karola hrabiego Gleispach, radcę tajnego, feldzeugmeistra i prezydenta sądu apelacyjnego wojskowego Henryka barona Handel, radcę tajnego i feldzeugmeistra Franciszka Hauslab, radcę tajnego, szambelana, pierwszego ochmistrza dworu, generał-majora Konstantego księcia Hohenlohe-Schillingsfürst, kupca hurtownego Karola Klein, właściciela kopalni w Leoben Franciszka Mayra-Melnhof, tajnego radcę feldzeugmeistra i prezydenta najwyższego wojskowego senatu sprawiedliwości Karola barona Mertens, prezesa izby handlowej w Gorycyi Hektora Ritter Zahony, radcę dworu i profesora Dr. Karola Rokitańskiego, kupca hurtownego Alex. Schoeller, radcę tajnego i prezesa senatu najwyższego trybunału Dr. Ignacego barona Szymonowicza, szambelana Hugona hrabiego Traun, radcę tajnego, szambelana i pierwszego łowczego dworu Rudolfa hrabiego Wrba, burmistrza miasta Wiednia Dr. Andrzeja Zelinkę.

Część nieurzędowa.

„Nordd. Allg. Ztg.“ pisze, że dzienniki rozniosły mylnie doniesienia o sprawie północnego Szlezewiku. Pan Quaade odjechał jedynie dla tego do Kopenhagi, aby ustnie zdać sprawę o poufnych umowach i zażądać dalszych instrukcyi. Tenże dziennik zbija optymistyczne zapatrywanie się „France“ na przyszłe powodzenie konferencyi i donosi, że Włochy żądają, aby z góry były określone podstawy dyskusyi i oznaczone miejsce zebrania się konferencyi i zapytują czy konferencya będzie miała tylko głos doradcy czyli też będzie mogła także i uchylać. Mają także Włochy domagać się tego, żeby państwo rzymskie przed rozpoczęciem konferencyi zostało przez Francuzów opróżnione. Stolica apostolska przyjęła konferencyę tylko w charakterze do-

radczym. Anglia i Rosya żądają ułożenia z góry programu. Bezwarunkowo przyjmują konferencyę tylko Hiszpania i Hesyja.

Według szczegółowych sprawozdań o straceniu Fenistów w Manszestrze odbyła się egzekucya bez zaburzenia spokoju. Około godziny 7mej zrana przypływ publiczności powiększył się bardzo znacznie; dwa tysiące konstablów jednak okolić rusztowanie, w skutek czego żaden z widzów zbliżyć się nie mógł, stojący zaś po za tem kołem nie mogli niczego dojrzieć, gdyż gęsta mgła osiadła na miejscu. Powszechnie zauważano, że na ulicach od dnia poprzedniego zaległa niezwykła cisza. Zamożniejsi idąc za radą Mayora pozamykali się w swych domach a Irlandczycy, bądź w przekonaniu o swej mniejszości, bądź w skutek polecenia duchowieństwa, które poleciło spokojne zachowanie się, trzymali się w oddaleniu. Skazańcy pewnym krokiem zbliżyli się ku rusztowaniu, najpierw Allen, następnie Gould a ostatecznie Larklin, który na podwyższeniu popadł w omdlenie. Wszyscy modlili się głośno, lecz żaden nie przemawiał do ludu: najcięższą śmierć miał Larklin.

Depeszy „ajeneyi Havas“, z Toulonu, która donosiła, że flota transportowa francuska ma odpłynąć do Civitavecchii, aby przywieść napowrót jedną dywizyę korpusu ekspedycyjnego, nie reprodukował „Monitor wieczorny“.

Doniesieniu „Journal de Paris“, jakoby na radzie ministrów miały być poczynione zmiany w moście tronowej mianowicie w pewnym ustępie — jak tenże dziennik pisał, odnoszący się do Meksyku — zaprzeczono urzędownie oświadczać, że doniesienie to zupełnie jest nie uzasadnione.

Francuskie dzienniki zajmują się teraz głównie żółtą księgą i pierwszemi obradami izb. W cielem prawodawczem toczył się dnia 23. spór o to w jakim porządku mają przychodzić pod obrady przedłożone interpelacye. Prezydujący Schneider proponował, żeby najprzód zająć się najbliższą Francją obchodzącą a od ogólnej sytuacji niezawisłą kwestyę rzymską, potem przejść do Włoch a skończyć narresze na sprawach niemieckich i innych spornych kwestyach polityki zewnętrznej. Lewica z której przemawiali Glais-Bizoin, Picard, Jules Favre i Pelletan, zyczyli sobie przeciwnie, co niezawodnie jest logiczniejšie, żeby rozpocząć od kwestyi polityki zewnętrznej w ogólności, potem przejść do Niemiec i Włoch, a skończyć na kwestyi rzymskiej. Thiers i Berryer wyrazili swoje zdumienie z tego powodu, że tak wielką wagę przywiązuje prawica do sprawy rzymskiej pod względem porządkowego następstwa, gdy tymczasem sam wewnętrzny związek zachodzący pomiędzy wszystkimi sprawami wskazuje jasno, że niepodobna jest mówić o Rzymie nie potrącawszy równocześnie o Włochy, a o Włochach nie przeszedłszy równocześnie na Prusy. Oba stronnictwa izby miały ważne powody do upierania się przy swoim zdaniu. Rząd chce rozpocząć od Rzymu, aby co do kwestyi głównej, mianowicie co do tego, jakie myśli na przyszłość dać gwarancye świeckiej władzy papieża, odwołać się do toczących się obecnie układów względem konferencyi. Co do przyszłości jest rząd pewnym, że będzie miał większość izby za sobą i może się spodziewać, że się skończy na kilku procesach o szacunku Francyi dla interesow stolicy apostolskiej. Opozycya przeciwnie pragnie, żeby dyskusyę nad kwestyą rzymską do jak najpóźniejszego czasu odroczyć, raz dla tego, że powodu proponowanej konferencyi spodziewa się nowej klęski dla polityki cesarskiej, a powtóre, ażeby florenckiemu parlamentowi pozostawić czas do wzmocnienia narodowego programu nowem wotum: Rzym stolicą, i tym sposobem wydobyc na jaw ukrywany jeszcze w tej chwili konflikt pomiędzy Francją a Włochami. Izba rozstrzygnęła ostatecznie spór w myśl wniosku przy-

dynta i można już teraz przewidzieć, że debaty nad kwestyą rzymską będą bez praktycznego znaczenia i rząd nie tylko, że będzie miał zupełnie wolną rękę w tej sprawie, lecz nadto wzmocniony będzie wotum zaufania. W obu izbach wystąpią do walki najtęższe siły oratorskie; tak w senacie którego posiedzenia rozpoczną się w przyszły piątek, będą przemawiać Drouyn de Lhuys, Bonnechose, książę Napoleon, prezydent Bonjeau, jeneralny prokurator Delangle i Saint-Beuve, w cielem prawodawczem J. Favre, Garnier Panges, Beryer, Thiers, Guérault, Ollivier itd.

Wniosem w senacie interpelacya opiewa jak następuje: „Podpisani senatorowie składają cesarzowi pełne czele podziękowanie za to, że broniąc Rzymu, który przez waleczność wojsk naszych i papieskich został uratowany, zjednał poszanowanie honorowi narodowemu. Pragną interpelować rząd o skutki jakie będą miały ostatnie wypadki w państwie kościelnem ze względu na zagwarantowanie świeckiej władzy kościoła przeciw pretensyom jawnie w obec całego świata wytaczanym a zagrażającym teje władzy.

Chociaż są już teraz daleko pewniejsze widoki, że projekt konferencyi przyjdzie do skutku, dzienniki ministeryalne pruskie ciągle z pewnem zastrzeżeniem zapatrują się na ten projekt. „Nordd. Allg. Ztg.“ dość stanowczo zaprzecza optymistycznym doniesieniom o postawie niektórych rządów w obec tej kwestyi, a „Kreuz-Ztg.“ zamieszcza nawet następujący artykuł: „Kwestya konferencyi celem uregulowania spraw rzymskich, dotychczas, o ile sądzić możemy, nie doszła jeszcze do stosownego rozwoju. Francya nie postawiła jeszcze programu obrad, a jeżeli kurya rzymska, jak zapewniają półurzędowe dzienniki francuskie, oświadczyła swoją gotowość wzięcia udziału w konferencyi, trudno się spodziewać, aby na tej konferencyi przyszło do porozumienia między nią a Włochami, a to przecież musiałoby być głównym celem konferencyi. Konferencya bez takiego celu i programu, zdaniem naszym, powiększyłaby tylko naprężenie pomiędzy rządami w kwestyi rzymskiej interesowanemi.

Artykuł „France“ donoszący o przyzwoleniu mocarstw na projekt konferencyi, którego treść doniosły telegramy, opiewa następnie:

„Rządy papieski i włoski przyjęły projekt konferencyi bezwarunkowo (według „Patrie“ nie nadeszła jeszcze z Włoch urzędowa deklaracya w tym względzie).“

„Nie znaczy to, że jedno lub drugie mocarstwo rzeka się zamiaru popierania na konferencyi praw swoich lub pretensyi; ale bądź co bądź trudności zebrania się reprezentantów mocarstw są już usunięte. Rozumie się samo przez się, że rządy najbliżej interesowane wystąpią jeszcze z awami zastrzeżeniami, ale to pewna, że te zastrzeżenia nie będą się odnosić do samej zasady konferencyi. Rosya, Austrya, Hiszpania, Portugalia, Belgia, Holandya, Dania, Szwecya, Szwajcarya, Bawarya, Wirtemberg i Baden przyjęły także zaproszenie, nie stawiając żadnych zastrzeżeń i nie żądając poprzedniczego programu. Przyśtąpienie Prus nie jest jeszcze urzędownie sformułowane, ale już teraz nie można wątpić, że przyjdzie do skutku.“

„Co do Anglii, zdaje nam się, że tu idzie tylko o kwestyę formy, która nie dotyczy zasady zebrania, a może do tej chwili już i ten punkt został uregulowany w którym to razie przyjęcie zaproszenia Francyi byłoby jednomyślnie.“

Kwestya gdzie się ma odbyć konferencya zdaje się temu dziennikowi podrzędna.

„Jour. de Paris“ wierzy także w możność przyścia do skutku konferencyi. „Temps“ dowiaduje się, że Papież ma zamiar poprzestać na domaganii się utrzymania status quo, z wyraźnem odparciem wszelkich dalszych żądań Włoch, ponieważ jest związany przysięgą bronić spuszczay św. Piotra — nie przeczy jednak, że jego następcą będzie mógł wejść w układy z królestwem włoskiem.

Ogółem wywieziono z Galicyi 1300 sz. wołów, po większej części do Florisdorfu pod Wiedniem.

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

Table with columns for locations (Gorlice, Keny, Pilzno, Dabrowa, Tarnów) and various grain types (Mec pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa, hreczki, kukurudzy, ziemniaków, etc.) with prices in Austrian currency.

Handel zbożowy. Od wielu już lat żniwa nie były tak niepomyślne jak w roku bieżącym w większej części Europy. Europa widzi się zagrożoną niedoborem, na pokrycie którego potrzeba będzie największych wysiłków, albowiem nie tylko był zupełny nieurodzaj a teraz już się i głód pokazuje w strefie północnej, lecz i w krajach najwięcej konsumujących, w Anglii i Francji, zbiory tegoroczne wypadły bardzo źle, a w Rosji postanowiono już wydać zakaz wywozu zboża.

Ożywienie, jakie już od tak dawna panowało na wszystkich targowicach europejskich, zmieniło się nagle w stagnację. Powodem tego ma być częścią nadzwyczajny dowóz do Marsylii, częścią ta okoliczność, że zwykle o tej porze ścieśnia się pole operacji handlowych.

Ostatnia poczta.

Peszt, 27. listopada. Jego c. k. Mość, jak donosi dziennik urzędowy, rozkazał najlaskawiej przesłać do urzędu nadzupniańskiego w Malacze 2500 zlr. do niezwłocznego rozdelenia pomiędzy pogorzalców ze Sterneck.

Sztutgart, 27. listopada. Cała rozpisana suma akcyjna wirtenberskiego banku hipotecznego została wczoraj subskrybowana. Subskrypcya jest więc zamknięta.

London, 27. listopada. Rząd przyrzekł przedłożyć parlamentowi bil, na mocy którego ma być zniesione publiczne wykonywanie wyroków śmierci. Disraeli oblicza koszt wojenne do kwietnia na 3 1/2 miliona. Anglia musi z tego w tym roku zapłacić 2 miliony. Odrzucenie ultimatum przez Króla abisyńskiego przybyło dopiero z końcem sierpnia, zdecydowanie się do wojny dla zachowania powagi Anglii musiało dlatego dopiero tak późno nastąpić.

Anglo-amerykański korespondent otrzymuje z Nowego Jorku pod d. 26. wiadomość, że proces Daviza odroczoney został do marca.

Bukareszt, 26. listopada. W ministerstwie zaczęły ważne zmiany, jednakże wszyscy ministrowie należą do stronnictwa liberalnego. Galesco objął tekę spraw zewnętrznych i zatrzymał przydykt; Bratiano został ministrem spraw wewnętrznych a tymczasowie zatrzymuje i tekę finansów. Arion został ministrem sprawiedliwości, Donin robót publicznych, Gusti oświaty i wyznań.

Z powodu spożycia się porannego pociągu kolei żelaznej nie odebraliśmy przed zamknięciem dziennika poczty dzisiejszej.

THEATR.

Dziś (przedst. polskie): „Pierwsza wyprawa młodego Richelieu“, komedia ze spie-

wami w 3 aktach. „Gapiątko z St. Flour“, komedia w 1 akcie. Na dochód p. Romany Popielównej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. listopada.

Hotel George: PP. Ball Fr., z Tuligiów. — Krzeczenczowicz Ksaw., z Komarowa. — Skrowaczewski Jak., z Miśzyniec. — Malachowski Karol i Morawski Włod., z Roznowa.

Hotel europejski: Brylski Woj., z Przemyslan. — Gniwosz Ant., z Klimkówki. — Haczyński Kon., z Chmielowa Wybranowski Alx., z Jaszkwic. — Zagórski Stanisł., z Lipowic.

Hotel Langa: Lukaszewicz Kajet., z Kadłubisk. — Zarzycki Tytus., z Chotyłubia.

Hotel angielski: Jaworski Flor., z Tarnowa. — Jasiński Fr., z Zabajpola. — Lukaszewicz Dom., z Kadłubisk. — Ohanowicz Ignacy., z Snowidowa. — Więckowski Wład., z Tarnowa. — Dr. Łobaczewski Erazm, adwokat, z Sanoka.

Hotel Krakowski: Romański Fran., z Ciemiernyniec. — Ujejski Wilh., z Strzelbisk.

Pod Nr. 2 1/2: Grek Jul., z Brzezan.

Pod Nr. 309 1/2: Veltze Ludw., c. k. podpor., z Zolkwi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. listopada.

PP. Czajkowski Hip., do Boharki. — Kwiatkowski Karol, adwokat, do Stanisławowa. — Obertyński Jan, do Cielaza. — Ochocki Kal., do Krakowa. — Polański Teod., do Rudqa. — Rossnowski Fr., do Tartakowa. — Hr. de la Skaia Hieron. i Strojnowski Leon, do Jaszkwic. — Major Ludw., c. k. sędzia powiatowy, do Uhnawa. — Lenkiewicz Felix, c. k. przełożony powiat, do Sambora. — Halaszkiewicz de Gottlieb Ant., do Lewczy. — Peglies Karol, c. k. sędzia powiat, do Lubaczowa.

Opowiadania meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. listopada.

Meteorological table with columns: Pora, Barometr, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Data for 7. god. zrana, 2. god. po poł., 10. god. wiecz., and night observations.

W nocy śnieg 0.258. W nocy burza.

Odpow. działny redaktor Adolf Rudynski.

KURS LWOWSKI.

Dnia 28. listopada.

Table of exchange rates for various locations like Bukar, Galicja, and others, listing rates in zloty and crowns.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. listopada 1867.

Table of stock market prices for various securities, bonds, and bank shares, listing prices in zloty and crowns.

Table of exchange rates for various locations like Węgier, Galicji, and others, listing rates in zloty and crowns.

Table of bank and financial rates, including interest rates and exchange rates for various banks and currencies.

Table of exchange rates for various locations like Esterhazy, Salma, and others, listing rates in zloty and crowns.

Table of telegraph exchange rates for various locations like Amsterdam, Berlin, and others, listing rates in zloty and crowns.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2483) Edykt. (3) Nro. 50277-47052. C. k. sąd krajowy we Lwowie p. Franciszkowi Wiktorowi niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Leiser Wahl pod dniem 16. lutego do l. 8648 prosi o zaprenotowanie na rzecz swoją sumy wekslowej 580 zlr. w. a. i zapłaconia jej na dniu 6. maja 1866 w stanie biernym dobr Goryczy z att. i Zalesie z att. wniosł i że uchwała tureńska sądowna z dnia 10. marca 1866 do l. 8648 prenotacja sumy 580 zlr. w. a. z obowiązkiem pana Franciszka Wiktora zapłaconia tejże sumy na rzecz proszącego Leiser Wahl dozwolona została.

wyższej uchwały tudzież do dalszego zastępowania go w tym względzie postanawia się na koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. adwokata Dra. Skalkowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Starzewskiego i temuż wyżej wymienioną uchwałę się doręcza. Lwów, dnia 10. października 1867. Erkennntniß. Das k. k. Landesgericht in Strassaden in Wien erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der Druck-

schrift betitelt „Ich bin gekommen, daß ich ein Feuer anzünde auf Erden“, Festpredigt zum 350jährigen Jubiläum der Reformation über Lucas 12, 49, von Doctor Julius Kolatschek, evangelischen Pfarrer in Br. Neustadt — das Vergehen der Beleidigung einer gesetzlich anerkannten Kirche nach §. 303 St. G. begründe, verbindet damit nach §. 36 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung und erkennt nach §. 37 des Preßgesetzes auch die Vernichtung dieser für strafbar erklärten Druckschrift unter gleichzeitiger Ablaffung vom weiteren Verfahren im Sinne des §. 16 des Strafverfahrens in Preßsachen. Wien, am 19. November 1867. (2472) Boschan mp.

